

Lesninger 2. søndag i juletiden

1. lesning Sir 24,1–2.2a.2b.8–12

Guds visdom har tatt bolig i det utvalgte folk

Visdommen priser seg selv og taler med stolthet midt iblant sitt folk. I Den Høyestes forsamling tar den til orde, den taler med stolthet fremfor hans hærske, midt iblant sitt folk blir den opphøyet og i hele det hellige samfunn beundret. I de utvalgtes mengde blir den lovprist og blant de velsignede velsignet.

Da fikk jeg et bud fra all verdens skaper, min skaper gav meg en bolig og sa: «Reis ditt telt i Jakob, skaff deg en arvelodd i Israel, finn rotfeste blant mine utvalgte.»

I begynnelsen, før all tid, skapte han meg, og til evig tid skal jeg ikke forgå. Jeg tjente for hans åsyn i det hellige telt, og slik ble Sion mitt faste sted. Han lot meg bo i den elskede by, i Jerusalem er det jeg hersker.

Jeg slo rot i et ærerikt folk, som Herren har valgt som sin eiendom, mitt oppholdssted er i hele de helliges samfunn.

Responsoriesalme Sal 147,12–13. 14–15. 19–20

Omkved: Ordet ble menneske av kjøtt og blod og oppslo sin bolig blant oss. Eller: Halleluja.

Lovsyng Herren, Jerusalem,
Sion, pris din Gud.

Han gjør dine dørstokker faste
og velsigner dine barn i ditt hus.

Han gir fred på dine landemerker,
med beste hvete metter han deg.

Han sender sitt bud til jorden,
hastig løper hans ord.

Han forkynte sitt ord for Jakob,
gav Israel sine bud og dommer.
Slik gjorde han ikke mot andre folk,
dem gav han ingen lovbud.

2. lesning Ef 1,3–6. 15–18

Han har forutbestemt å gi oss plass som sønner ved Jesus

Velsignet er han, vår Herre Jesu Kristi Gud og Far! Gjennom Kristus har han fra sin himmel velsignet oss med alle åndelige gaver, i ham har han utvalgt oss før verdens grunnvoll ble lagt til å stå hellige og plettfriske for hans åsyn. I sin kjærlighet har han fra første ferd bestemt og fritt besluttet å gi oss en plass som sønner hos seg, ved Jesus Kristus, hans nådes herlighet til lov og pris – den nåde som han har skjenket oss, gjennom ham som han har kjær.

Så takker jeg da også Gud for dere, hver gang jeg minnes dere i mine bønner, – for jeg har hørt om deres ekte kristentro, og den kjærlighet dere viser alle de hellige. Og jeg ber om at vår Herre Jesu Kristi Gud, Faderen som troner i herlighet, må gi dere den Åndens visdom som kan åpenbare ham for dere og la dere virkelig lære ham å kjenne: Måtte han la deres hjerters øyne fylles med lys, så dere kan forstå hvilket håp han har kalt oss til, hvilken rikdom av herlighet hans arv til de hellige er fylt av.

Halleluja Jf. 1 Tim 3,16

Halleluja.

Lovet være du, Kristus, som ble forkynt for folkeslagene; lovet være du, Kristus, som ble trodd i verden.

Halleluja.

Evangelium Joh 1,1–18 (kortere form: 1,1–5.9–14)

Ordet ble menneske av kjøtt og blod, og oppslo sin bolig blant oss

I opphavet var Ordet. Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud; i opphavet var han hos Gud.

Alt ble skapt ved ham; uten ham er intet skapt.

Alt som er skapt, har sitt liv i ham; og Livet er menneskenes Lys. Lyset skinner i mørket, og mørket har ikke kunnet gripe det.

[Der var en mann, sendt fra Gud; hans navn var Johannes. Han kom for å vitne; han skulle vitne om Lyset, for at alle skulle komme til tro ved ham. Han var ikke selv Lyset, men han skulle vitne om Lyset.]

Det sanne Lys, det som opplyser hvert menneske, kom nå selv til verden. Han var i verden, og ved ham er verden blitt til; men verden kjente ham ikke. Det var sitt eget han kom til, og hans egne tok ikke imot ham.

Men de som tok imot ham, dem gav han evne til å bli Guds barn; han som selv er født, ikke ved manns eller menneskes vilje, men av Gud.

Og Ordet ble menneske av kjøtt og blod, og oppslo sin bolig blant oss. Hans guddomsglans har vi sett – en herlighet som en enbåren Sønn, kommet fra Faderen og fylt av hans nåde og sannhet.

[Om ham vitner Johannes; han roper ut: «Det er om ham jeg har sagt: Han som kommer etter meg, er gått forbi meg. For før meg var han til.»

Og av hans fylde har vi alle fått, nåde over nåde; for ved Moses ble Loven gitt, men ved Jesus Kristus fikk vi del i hans nåde og hans sannhet.

Gud har ingen noensinne sett; men den enbårne Sønn, som dveler i Faderens favn, han har vist oss hvem han er.]